

PORĄBANY (3) *part praet pass pf*

porąbany (2), **porąban** (1).

o jasne; -any, -ân.

sg m N porąbany (1), (*praed*) porąbân (1). \diamond pl N subst porąbané (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. *porąbić*.

1. *Wyřąbany, wycięty; incisus JanStat (1)* : iefliby kto vciął dąb w máiętności inłzého/ [...] winę którą zową piętnądzieftą ma onému zápłacić/ w którego páńłtwie drwá łą porąbáné. *SarnStat* 668; [Báłwáni Pogáńłcy proźność łą/ ábowiem drwá z lálá porąbáné/ okłzá łznycárłką vcioláne/ [...] nie mowią/ mułzą być nołzone/ bo chodzić nie mogą. *GilPos* 156].

2. *Zniszczony rąbaniem (2)* : A gdy obaczyli iż mołt porąban/ chocia był ránny y o iednym oku/ włkoczył [*Horacyjus*] w rzekę we zbroi/ przepłynął ná drugą łtronę do łwoich. *BielKron* 106.

a. *Zabity bronią sieczną; praecidaneus Calep (1)* : Praecidaneus – wprząd porąbani. *Calep* 830a; [pierwej go [*zbiegłego sługe*] ma ciąć rotmistrz, potym pacholikowie, a ma być puszczon między nie, między dwa rzędy [...]. A tak porąbany niema być chowan dla więtszej srogości *UstWojsk 1559 82*].

Synonimy: 1. *pocięty, wycięty*; 2.a. *porzezany, zabity*.

Cf **PORĘBAĆ, WYRĄBANY, WYRĘBIONY, ZRĄBANY, ZRĄBIONY**

MN